

عنوان مقاله:

بررسی ادراک ذی نفعان از تحقق گردشگری حامی فقرا در روستاهای منتخب شرق استان سمنان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اجتماعی گردشگری، دوره 7، شماره 13 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد رضا رضوانی

سید علی بدری

ذبیح الله ترابی

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر توجه به فقرا در روح برنامه های توسعه گردشگری در کشورهای در حال توسعه مورد توجه قرار گرفته است. به طوری که توجه به فقرابه کانون نگرانی ها در برنامه های توسعه گردشگری تبدیل شده است و میزان برخورداری فقیران از منافع خالص گردشگری، معیار اولیه توجیه هرگونه ابتکار توسعه ای مبتنی بر گردشگری بوده است. بر این اساس، پژوهش حاضر با روش شناسی کیفی از نوع روش تحلیل محتوا در صدد کشف و تبیین ادراک ذی نفعان گردشگری و کاهش فقردر روستاهای منتخب شرق استان سمنان (قلعه بالا، ابر و رضاآباد) است. به علت انزوای جغرافیایی و معیشت سنتی، مردم این روستاها از فقرنسبی رنج می-برند. دولت در سال های اخیر با برنامه های دستوری تلاش هایی را برای کاهش فقراز طریق توسعه گردشگری در این مناطق انجام داده است. نتایج مصاحبه ها با پنج گروه ذی نفع نشان می دهد گردشگردی با حمایت های دولتی توانسته است فقر را از سه مسیر (مستقیم، غیرمستقیم و اثرات پویا) نسبتا کاهش دهد به طوری که فرصت ها و مهارت های شغلی بخش بزرگی از فقرای روستایی را افزایش داده و همچنین باعث ارتقای نسبی انسجام، مشارکت و رفتارهای مسئولانه زیست محیطی شود.

کلمات کلیدی:

گردشگردی حامی فقرا روستاهای منتخب فقرای روستایی مسیرهای کاهش فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1882939>

